

UOHSX005JN5C

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R108/2013/VZ-7702/2014/310/MMI

Brno 10. dubna 2014

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 18. 4. 2013, doručeném dne 19. 4. 2013 Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, podaném zadavatelem -

- obcí **Březí**, IČ 00283070, se sídlem Hlavní 113, 691 81 Březí,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S630/2012/VZ-5933/2013/523/JPe ze dne 3. 4. 2013, ve věci spáchání správního deliktu podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů výše specifikovaným zadavatelem při zadávání veřejné zakázky „**Obec Březí, okr. Břeclav – cisternová automobilová stříkačka**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 17. 3. 2011 pod ev. č. 60057718 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 23. 3. 2011 pod ev. č. 2011/S 57-092586,

jsem podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle ustanovení § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S630/2012/VZ-5933/2013/523/JPe ze dne 3. 4. 2013,

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle ustanovení § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, zahájil správní řízení z moci úřední ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem – obcí Březí, IČ 00283070, se sídlem Hlavní 113, 691 81 Březí (dále jen „**zadavatel**“) při zadávání veřejné zakázky „Obec Březí, okr. Břeclav – cisternová automobilová stříkačka“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 17. 3. 2011 pod ev. č. 60057718 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 23. 3. 2011 pod ev. č. 2011/S 57-092586 (dále jen „**veřejná zakázka**“). Dnem 12. 11. 2012 bylo správní řízení zahájeno a za účastníka správního řízení Úřad označil zadavatele.

II. Napadené rozhodnutí

2. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 3. 4. 2013 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S630/2012/VZ-5933/2013/523/JPe (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), ve kterém konstatoval ve výroku I. spáchání správního deliktu zadavatelem tím, že nedodržel postup stanovený v ustanovení § 39 odst. 1 zákona, neboť nestanovil v oznámení o zahájení zadávacího řízení na veřejnou zakázku lhůtu pro podání nabídek s ohledem na předmět veřejné zakázky, neboť požadoval v rámci prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů předložení certifikátu vystaveného akreditovanou zkušebnou České republiky, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel již uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku. Výrokem II. byla zadavateli za spáchání tohoto správního deliktu uložena pokuta 40 000 Kč.
3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že při stanovení lhůty pro podání nabídek platí zásada, že veřejný zadavatel musí vždy určit tuto lhůtu s ohledem na předmět a složitost veřejné zakázky. V rámci toho by veřejný zadavatel měl přihlídnout zejména

---

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

k době nezbytné pro zpracování a předložení nabídek všemi dodavateli. Stanovením nepřiměřeně krátké lhůty pro podání nabídek může zadavatel zájemcům znemožnit, případně podstatně ztížit možnost se reálně o předmětnou veřejnou zakázku ucházet. Úřad v souvislosti s požadavkem předložení certifikátu současně s nabídkou konstatoval, že jak vyplývá z vyjádření Ministerstva vnitra – generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky, Technického ústavu požární ochrany, se sídlem Písková 42, 143 00 Praha 4 - Modřany (dále jen „TÚPO“), jedná se o relativně zdlouhavý proces trvající 3 měsíce, který může být v případě nesrovnalostí i delší. Tento fakt měl zadavatel zohlednit při stanovení lhůty pro podání nabídek jednotlivých uchazečů. Zadavatel stanovil lhůtu pro podání nabídek na 53 dní. Z toho vyplývá, že pokud některý dodavatel v danou chvíli sice disponoval cisternovou automobilovou stříkačkou (dále jen „CAS“), která splňovala všechny požadavky zadavatele, ale neměl tuto CAS dosud certifikovanou TÚPO, nemohl podat nabídku, čímž byl automaticky vyřazen ze zadávacího řízení, protože i v případě, že by chtěl předmětnou CAS „docertifikovat“, je lhůta 53 dní na certifikaci CAS v porovnání s časem, který TÚPO garantuje v případě absence nesrovnalostí při certifikaci, nereálná a nesplnitelná.

4. Úřad dále konstatoval, že zadavatel nedostatečně stanovenou lhůtou pro podání nabídek neposkytl dostatek času pro získání předmětného certifikátu potenciálním dodavatelům, kteří v danou dobu tímto certifikátem nedisponovali, čímž tyto dodavatele prakticky z možnosti se o předmětnou zakázku ucházet vyřadil. Zadavatel měl přitom podle Úřadu dostatečné informace k tomu, aby lhůtu pro podání nabídek stanovil s ohledem na předmět a složitost veřejné zakázky. V tomto případě pak měl dostatek prostoru a možností k tomu, aby zjistil, jak dlouhá doba je potřebná pro udělení příslušného certifikátu a tomu také přizpůsobil lhůtu pro podání nabídek.
5. Co se týče uložené pokuty, Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že důsledkem zadavatelem spáchaného správního deliktu bylo omezení účasti případných dalších uchazečů o veřejnou zakázku, kteří by jinak danou veřejnou zakázku byli schopni realizovat. Zadavatel tedy omezil soutěžní prostředí. Při stanovení výše sankce přihlédl Úřad k tomu, že byl zadavatel zavázán poskytovatelem dotace k tomu, aby poptával existující CAS. Dále Úřad přihlédl k tomu, že požadovaným certifikátem disponovali v dané době 3 dodavatelé a byla tedy jistá míra soutěže zachována. Úřad z předložené dokumentace nezjistil na postupu zadavatele známky účelovosti vybrat dopředu vybraného dodavatele. Cena veřejné zakázky, při jejímž zadání se zadavatel dopustil správního deliktu, a za kterou může být zadavateli uložena pokuta, činí celkem 5 592 000,- Kč včetně DPH. Horní hranice možné pokuty (5% z ceny veřejné zakázky) tedy činí 279 600,- Kč. S ohledem na tyto skutečnosti Úřad stanovil výši pokuty.

III. Námitky rozkladu

6. Uvedené rozhodnutí napadl zadavatel rozkladem ze dne 18. 4. 2013, doručeným v zákonné lhůtě Úřadu dne 19. 4. 2013, kterýmžto dnem bylo zahájeno správní řízení o rozkladu. Zadavatel namítá, že napadené rozhodnutí je v rozporu se zásadou právní jistoty a předvídatelnosti, kdy napadené rozhodnutí je v přímém rozporu s dosavadní rozhodovací praxí. Úřad podle něj přezkoumával v roce 2011 několik dalších obdobných či shodných podnětů na stejný předmět zakázky ve vztahu k problematice certifikátů, avšak nikdy

nezpochybnil lhůtu pro podání nabídek s ohledem na předmět zakázky. Zadavatel uvádí, že vycházel z informace MV-GŘ HZS ČR, že pro nabídku CAS v provedení speciálním redukováném „R“ je možné předložit certifikát pro provedení základní nebo certifikát pro provedení speciální technické, a to bez nutnosti následné docertifikace. Zadavatel konstatuje, že technické podmínky od roku 2006 obsahují doložení splnění příslušné vyhlášky doložením certifikátu, není to tak novou a nečekanou podmínkou. Zadavatel poukazuje na rozsudky Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Ca 15/2006 a sp. zn. 62 Ca 46/2007 v tom smyslu, že zákon stanovuje minimální lhůty pro podání nabídek, ale stanovení konkrétní lhůty je rozhodnutím zadavatele. Zadavatel dále nesouhlasí s tím, že pokud by stanovil lhůtu delší, obdržel by nabídky i od jiných uchazečů, kteří by nabídli zadavateli výhodnější podmínky, toto je podle něj čirá spekulace, která nemá oporu v praxi. Tuto argumentaci podporuje konkrétními příklady, kde byly podány tři či čtyři nabídky.

7. Zadavatel odkazuje na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R280/2011/VZ-7776/2012/310/IPs ze dne 10. 5. 2012 a č. j. ÚOHS-R209/2012/VZ-7771/2013/310/JRa ze dne 29. 4. 2013, přičemž z těchto rozhodnutí dovozuje, že v „reálné certifikační praxi“ je doba potřebná pro vydání certifikátu výrazně kratší než uvádí autorizovaná osoba. Zadavatel dále odkazuje opětovně na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R280/2011/VZ-7776/2012/310/IPs ze dne 10. 5. 2012, přičemž cituje část věnující se zákazu tzv. skryté diskriminace. Zadavatel konstatuje, že zvolil řádné a transparentní nadlimitní zadávací řízení, aby předešel námitkám uchazečů pro délku lhůty pro podání nabídek a tímto řízením prodloužil lhůtu pro podání nabídek minimálně o 35 dnů. Zadavatel dále odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S272/2020/VZ-13217/2010/530/EDo a rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R209/2012/VZ-7771/2013/310/JRa, ve kterých Úřad nezpochybnil lhůtu pro podání nabídek. Tvzení Úřadu, že ze dvou podaných nabídek byla jedna vyloučena pro absenci certifikátu a reálně tak posuzoval pouze nabídku vybraného uchazeče, je nesprávné a chybné. Zadavatel konstatuje, že obdržel skutečně 2 nabídky, avšak žádnou z nich nevyločil. Zadavatel nesouhlasí s rozhodnutím Úřadu rovněž z důvodu, že z celého rozhodnutí nabyl dojmu, že Úřad se dostatečně neseznámil se všemi jeho stanovisky z května a června 2011 a nevzal v úvahu všechny další souvislosti, zejména svou předchozí rozhodovací praxi.

Závěr rozkladu

8. Zadavatel navrhuje změnu napadeného rozhodnutí tak, že se rozkladu vyhovuje v celém rozsahu.

IV. Řízení o rozkladu

9. Úřad, jakožto orgán I. stupně, neshledal důvody pro postup podle ustanovení § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

10. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho

vzájemných souvislostech, jsem podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.

11. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S630/2012/VZ-5933/2013/523/JPe ze dne 3. 4. 2013, rozhodl o spáchání správního deliktu zadavatelem, jak je uvedeno ve výroku I. napadeného rozhodnutí a byla mu výrokem II. napadeného rozhodnutí uložena pokuta 40 000 Kč, jak je shora uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se zcela ztotožnil. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

12. Úvodem konstatuji, že rozklad obsahuje pouze argumenty, které již byly vzneseny ve správním řízení prvního stupně, přičemž Úřad se s nimi vyčerpávajícím způsobem vypořádal v napadeném rozhodnutí. Rozklad tedy nepřináší žádnou novou právní argumentaci, na základě níž by bylo možné dospět k odlišnému posouzení věci.
13. Podstatou věci je posouzení skutečnosti, zda zadavatel stanovil lhůtu pro podání nabídek s ohledem na předmět veřejné zakázky v souladu s ustanovením § 39 odst. 1 zákona. Zadavatel se rozhodl zadat veřejnou zakázku v otevřeném zadávacím řízení. Zákon stanoví minimální lhůty pro podání nabídek v příslušných zadávacích řízeních, avšak veškeré lhůty určené veřejným zadavatelem musí být stanoveny s ohledem na předmět veřejné zakázky. Zadavatel by měl přihlídnout při určování lhůt pro podání nabídek zejména k době nezbytné pro zpracování a předložení nabídek dodavateli. V daném případě, kdy zadavatel požadoval v rámci prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů předložení certifikátu vystaveného akreditovanou zkušebnou České republiky, měl k tomuto přihlídnout a stanovit lhůtu pro podání nabídek přiměřenou svému požadavku. Požadavek zadavatele vyplývající ze zadávací dokumentace na předložení nabídky CAS včetně certifikátu vydaného autorizovanou osobou byl zcela oprávněný, neboť v opačném případě by pro něj následně vznikala odpovědnost a související riziko zajistit u autorizované osoby příslušný certifikát. Pokud však zadavatel požadoval doložení certifikátu spolu s nabídkou, bylo nezbytné, aby si dodavatelé příslušný certifikát opatřili ve lhůtě pro podání nabídek. Zadavatel měl přizpůsobit tomuto požadavku lhůtu k podání nabídky tak, aby co nejširšímu možnému okruhu uchazečů časově umožnil zajištění požadovaného certifikátu u autorizované osoby.
14. Ze stanoviska TÚPO, o které Úřad požádal v rámci správního řízení, a obdržel jej dne 27. 11. 2012, vyplývá, že délka procesu posouzení a vydání certifikátu je stanovena ve smlouvách na základě dlouhodobých zkušeností paušálně na 3 měsíce, přičemž přesněji ji nelze v okamžiku uzavírání smlouvy specifikovat. Tato lhůta pak na základě konkrétních okolností může být jak kratší tak delší. V případě, že některý dodavatel disponoval CAS, která splňovala všechny požadavky zadavatele, ale neměl tuto CAS dosud certifikovanou TÚPO, nemohl podat nabídku, čímž byl automaticky vyřazen ze zadávacího řízení, protože i kdyby chtěl předmětnou CAS „docertifikovat“, je lhůta 53 dní na certifikaci CAS příliš krátká v porovnání s časem, který TÚPO garantuje v případě absence nesrovnalostí při certifikaci. Stanovením kratší lhůty, konkrétně 53 dnů, tak zadavatel mohl odradit potenciální uchazeče

od podání nabídky v obavě, že by příslušný certifikát nebyl dostatečně rychle vystaven autorizovanou osobou.

15. Zadavatel v rozkladu dále namítá, že vycházel z informace MV-GŘ HZS ČR, že pro nabídku CAS v provedení speciálním redukovaném „R“ je možné předložit certifikát pro provedení základní nebo certifikát pro provedené speciální technické, a to bez nutnosti následné docertifikace. K této námitce, je třeba uvést, že zadavatel v zadávacích podmínkách požadoval předložení certifikátu pro CAS v provedení speciálním redukovaném „R“, nikoli certifikát pro provedení základní nebo certifikát pro provedené speciální technické. Dodavatelé tudíž vycházeli z informace, že je potřeba předložit certifikát na speciální redukovanou CAS. Dále v závislosti na požadavcích v zadávací dokumentaci mohla u jednotlivých dodavatelů vzniknout nezbytnost provedení úprav na vozidle, jež by následně vyžadovaly novou certifikaci (a s tím spojenou předpokládanou lhůtu 3 měsíců). Je nutné v daném případě rovněž podotknout, že veřejná zakázka na CAS je určována vždy specifickými požadavky zadavatele na CAS, které se týkají výkonu, hmotnosti, velikosti nádrže, vybavení, příslušenství atd. Vzhledem k „zakázkovosti“ požadavků na CAS měl zadavatel předpokládat, že dodavatelé se mohou dostat do situace, kdy nebudou mít přesně požadovaný předmět veřejné zakázky certifikován, a to z důvodů, že existuje blíže neurčitý počet možných modifikací CAS. Z hlediska přiměřenosti lhůty je tudíž podstatné, že zadavatel fakticky umožnil účastnit se otevřeného zadávacího řízení pouze těm dodavatelům, kteří aktuálně disponovali certifikátem k přesně specifikovanému předmětu veřejné zakázky, čímž omezil hospodářskou soutěž.
16. Podle stanoviska TÚPO byly v té době uděleny tři certifikáty pro zadavatelem specifikovanou CAS. Pokud by tedy měl zájem podat nabídku dodavatel, jenž nedisponuje tímto certifikátem, musel by si nejprve požádat o vystavení příslušného certifikátu nebo si nechat provést příslušnou docertifikaci. Což ve lhůtě 53 dnů, kterou stanovil zadavatel pro podání nabídek, nemusí být dle sdělení TÚPO reálné. Na tomto místě je nezbytné připomenout, že zadavatel veřejnou zakázku zadával v otevřeném řízení, kdy mohl nabídku podat široký okruh dodavatelů. Nicméně stanovením poměrně krátké lhůty pro podání nabídek a vzhledem ke specifickým požadavkům zadavatele, mohl zadavatel znemožnit podání nabídek větším počtem dodavatelů. Hospodářskou soutěž tímto jednáním sice nevyločil úplně, ale k jejímu omezení došlo.
17. Zadavatel poukazuje na rozsudky Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Ca 15/2006 a sp. zn. 62 Ca 46/2007 v tom smyslu, že zákon stanovuje minimální lhůty pro podání nabídek, ale stanovení konkrétní lhůty je rozhodnutím zadavatele. K této námitce uvádím, že k přiměřenosti stanovení lhůty pro podání nabídek se vyslovil Krajský soud v Brně právě v rozsudcích sp. zn. 62 Ca 15/2006 ze dne 30. 11. 2006 a sp. zn. 62 Ca 46/2007 ze dne 23. 5. 2008, týkajících se průběhu zadávacího řízení podle zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, které však lze s ohledem na obdobné znění ustanovení zákona ohledně stanovení lhůt pro podání nabídek aplikovat na šetřený případ. Soud ve výše uvedených rozsudcích konstatoval, že v zákoně jsou stanoveny minimální lhůty pro podání nabídek. Nicméně stanovení konkrétní délky lhůty pro podání nabídky je pak rozhodnutím zadavatele s tím, že při rozhodování o konkrétní délce lhůty pro podání nabídky musí zadavatel zohlednit druh a charakter veřejné zakázky. Krajský soud dále uvedl, že kritéria přiměřenosti lhůty pro podání nabídek, resp. požadavky na zadavatele kladené,

tj. zohlednění „druhu veřejné zakázky“ a „charakteru veřejné zakázky“, lze vyložit jediné tak, že je třeba posoudit konkrétní obsah a rozsah plnění, případnou sezónní realizovatelnost plnění, potřebnou dobu pro seriózní zvážení účasti v zadávacím řízení a pro zpracování kvalifikované nabídky – to vše s ohledem na rozsah a hodnotu plnění, jež má být ve prospěch zadavatele realizováno. Jak lze z citovaných rozsudků dovodit, při zvažování stanovení lhůty pro podání nabídek, se zadavatelé nemohou odvolávat pouze na minimální lhůty zakotvené v zákoně, ale musí zohlednit ustanovení § 39 odst. 1 zákona, které ukládá zadavateli povinnost stanovit veškeré lhůty s ohledem na předmět veřejné zakázky. Tyto lhůty pak musí být, podle Krajského soudu, stanoveny s ohledem na rozsah a hodnotu plnění veřejné zakázky. Stanovením nepřiměřeně krátké lhůty pro podání nabídek může zadavatel zájemcům znemožnit, případně podstatně ztížit možnost se reálně o předmětnou veřejnou zakázku ucházet, jak k tomu došlo v tomto případě. Ztotožňuji se proto se závěrem Úřadu, který v napadeném rozhodnutí konstatoval, že zadavatel nedostatečně stanovenou lhůtou pro podání nabídek neposkytl dostatek času pro získání předmětného certifikátu potenciálním dodavatelům, kteří v danou dobu tímto certifikátem nedisponovali, čímž tyto dodavatele prakticky z možnosti se o předmětnou veřejnou zakázku ucházet vyřadil. Námitku zadavatele proto považuji za irelevantní, neboť ten pouze vytrhává jedinou větu z kontextu uvedených rozsudků, že stanovení lhůty je rozhodnutím zadavatele. Toto právo zadavateli nelze upřít, avšak jeho rozhodnutí musí být učiněno v souladu se zákonem a s ohledem na předmět veřejné zakázky. Pokud tak učiněno není, může to mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky a vést následně ke spáchání správního deliktu zadavatelem, jako k tomu došlo v přezkoumávaném případě. Úřad přezkoumal, zda v souladu s ustanovením § 39 odst. 1 zákona byla lhůta stanovena zadavatelem s ohledem na předmět veřejné zakázky a na základě předložených podkladů, zejména stanoviska TÚPO, které považuji v daném případě za dostačující a dospěl k závěru, že tomu tak nebylo.

18. Zadavatel dále nesouhlasí s tím, že pokud by stanovil lhůtu delší, obdržel by nabídky i od jiných uchazečů, kteří by nabídli zadavateli výhodnější podmínky, toto je podle něj čirá spekulace, která nemá oporu v praxi. K této námitce uvádím, že ke konstatování spáchání správního deliktu zadavatelem postačí pouhá eventualita ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, jak je uvedeno v ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona. Mám za to, že Úřad dospěl na základ svých zjištění ke správnému závěru, a to, že v posuzovaném případě nelze vyloučit, že pokud by zadavatel stanovil lhůtu pro podání nabídek s ohledem na předmět veřejné zakázky, obdržel by nabídky od více než dvou dodavatelů a mohl tudíž obdržet nabídku výhodnější.
19. Zadavatel namítá, že napadené rozhodnutí je v rozporu se zásadou právní jistoty a předvídatelnosti, kdy napadené rozhodnutí je v přímém rozporu s dosavadní rozhodovací praxí. K této námitce konstatuji, že meritum věci v předchozích případech (např. zadavatelem uváděné rozhodnutí č. j. ÚOHS-R280/2011/VZ-7776/2012/310/IPs – Město Domažlice) se od šetřeného případu lišilo zejména tím, že se Úřad v těchto případech nepřiměřeností lhůty v souvislosti s požadavkem na předložení certifikátu TÚPO nezabýval. Otázkou přiměřenosti lhůty pro podání nabídek se ale Úřad zabýval v případě veřejné zakázky „Nákup cisternové automobilové stříkačky“ městem Sušice, kdy rozhodnutím č. j. ÚOHS-S42/2012/VZ-7138/2012/520/MVy ze dne 23. 7. 2012 Úřad konstatoval, že zadavatel nedodržel postup stanovený v ustanovení § 39 odst. 1 zákona, neboť nestanovil lhůtu pro podání nabídek s ohledem na předmět veřejné zakázky, přičemž tento závěr Úřadu

byl potvrzen rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R209/2012/VZ-7771/2013/310/JRa ze dne 29. 4. 2013. Z výše uvedeného vyplývá, že námitka zadavatele je tak zcela nepřiléhavá, neboť napadené rozhodnutí naopak odpovídá dosavadní rozhodovací praxi Úřadu. Zadavatel dále v rozkladu odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S272/2002/VZ-13217/2010/530/EDo a rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R209/2012/VZ-7771/2013/310/JRa, ve kterých Úřad podle jeho názoru nezpochybnil lhůtu pro podání nabídek. K tomuto odkazují na výše uvedené s důrazem na skutečnost, že druhým zmiňovaným rozhodnutím předsedy Úřadu bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu, kde tento konstatoval, že zadavatel spáchal správní delikt tím, že nedodržel postup stanovený v ustanovení § 39 odst. 1 zákona, neboť nestanovil lhůtu pro podání nabídek s ohledem na předmět veřejné zakázky. Co se týče rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S272/2002/VZ-13217/2010/530/EDo, tak konstatují, že se v tomto případě Úřad nezabýval otázkou přiměřenosti lhůty pro podání nabídek; podstatou případu bylo, zda zadavatel postupoval v souladu se zákonem, když vyloučil uchazeče z další účasti v zadávacím řízení, což je případ skutkově od řešené problematiky rozdílný.

20. V souvislosti s rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R280/2011/VZ-7776/2012/310/IPs ze dne 10. 5. 2012 a č. j. ÚOHS-R209/2012/VZ-7771/2013/310/JRa ze dne 29. 4. 2013, zadavatel dovozuje, že v „reálné certifikační praxi“ je doba potřebná pro vydání certifikátu výrazně kratší než uvádí autorizovaná osoba. Ohledně prvního uvedeného rozhodnutí zadavatel odkazuje na vyjádření vybraného uchazeče, kde tento uvádí, že v jiné veřejné zakázce nový certifikát obdržel následující den po uplatnění žádosti na docertifikaci. V tomto prvním případě Úřad dobu certifikace neposuzoval, jak je již uvedeno v přechozím odstavci. Zabýval se jinými pro řešený případ podstatnými skutečnostmi. Nelze tak vycházet z tvrzení, která nejsou podložena, a která se skutkově nevztahují k projednávanému případu. Ve druhém uvedeném rozhodnutí je řešen případ, kdy dodavatel podal TÚPO dne 31. 5. 2011 oznámení o změně parametrů a vzhledem k tomu, že tento orgán neshledal podstatné změny výrobku, vydal dne 1. 6. 2011 dodatek č. 1 k Závěrečné zprávě o posouzení shody č. 053/2011; v tomto případě nebyl vydáván certifikát, neboť se nejednalo o podstatnou změnu na výrobku. Proto toto zadavatelem citované rozhodnutí a jeho skutkové, resp. právní závěry, nejsou použitelné na řešený případ.
21. Zadavatel dále odkazuje opakovaně na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R280/2011/VZ-7776/2012/310/IPs ze dne 10. 5. 2012, přičemž cituje část odůvodnění věnující se zákazu tzv. skryté diskriminace, avšak nijak nerozvádí, jaké závěry z toho vyvozuje nebo jak se tato část zmiňovaného rozhodnutí vztahuje k napadenému rozhodnutí. Předseda Úřadu se v odůvodnění uvedeného rozhodnutí věnoval zákazu tzv. skryté diskriminace v souvislosti technickými požadavky zadavatele na vozidlo jako například brodivost, výkon, délka a výška vozidla či boční náklon.
22. Podle názoru zadavatele tvrzení Úřadu, že ze dvou podaných nabídek byla jedna vyloučena pro absenci certifikátu a reálně tak posuzoval pouze nabídku vybraného uchazeče, je nesprávné a chybné. Zadavatel konstatuje, že obdržel skutečně 2 nabídky, avšak žádnou z nich nevyločil. K tomuto uvádím, že toto tvrzení Úřadu se nezakládá na pravdě, avšak tato skutečnost nemá vliv na závěr Úřadu, že zadavatel nestanovil lhůtu pro podání nabídek s ohledem na předmět veřejné zakázky a to proto, že počet obdržených nabídek v zadávacím řízení nemá vliv na skutečnost, zda zadavatel spáchal správní delikt či na výši uložené pokuty.

23. Zadavatel nesouhlasí s rozhodnutím Úřadu rovněž z důvodu, že z celého rozhodnutí nabyl dojmu, že Úřad se dostatečně neseznámil se všemi jeho stanovisky z května a června 2011 a nevzal v úvahu všechny další souvislosti, zejména svou předchozí rozhodovací praxi. Přezkoumal jsem v této souvislosti zákonnost napadeného rozhodnutí, jak ukládá odvolacímu správnímu orgánu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu, dle kterého odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, a dospěl jsem k závěru, že Úřad zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v zákonném rozsahu; dále Úřad postupoval v souladu s ustanovením § 50 správního řádu a v souladu s ustanoveními § 51 odst. 1 a násl. správního řádu, dle kterého lze k provedení důkazů užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Rozsah zjištěného stavu věci je zcela v souladu s ustanovením § 3 správního řádu pro to, aby zadavatel nesl odpovědnost za porušení ustanovení § 39 odst. 1 zákona tím, že nestanovil v oznámení o zahájení zadávacího řízení na veřejnou zakázku lhůtu pro podání nabídek s ohledem na předmět veřejné zakázky. Rozsah a obsah skutkových zjištění Úřadu nevyvolává žádné rozumné pochybnosti o tom, že zadavatel skutečně porušil právní povinnosti v ustanovení § 39 odst. 1 zákona. Pokud jde o tvrzení zadavatele, že se Úřad nedostatečně seznámil se všemi jeho stanovisky z května a června 2011, tak uvádím, že Úřad se zabýval všemi relevantními podklady pro vydání napadeného rozhodnutí.

VI. Závěr

24. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
25. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. obec Březí, Hlavní 113, 691 81 Březí

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy